

Vragen en antwoorden deel 9

Hans Stolp heeft jarenlang op de zaterdagen in Amersfoort lezingen gegeven over de esoterische geheimen van het christendom. Bezoekers hadden gelegenheid om vragen te stellen. (Deze werden in de pauze opgeschreven en in een daarvoor bestemd mandje gelegd. In het laatste uur van de dag werden deze beantwoord.)

Deze vragen en antwoorden waren voor vele aanwezigen een grote inspiratiebron die nog lang naklonk na het bijwonen van zo'n bijzondere thema dag.

Hans Stolp heeft toestemming gegeven om enkele vragen en antwoorden op schrift te zetten om ze middels onze site met meer mensen te kunnen delen.

Onze medewerker Wilbert Mesman, een vaste bezoeker van deze thema dagen, heeft ze beluisterd en in schrijftaal omgezet.

Op de lezing van 14 november 2018: Het gevecht met de eenzaamheid werden enkele vragen als volgt gesteld.

Vraag

Een aantal jaren geleden verliet mijn partner mij. Hij had een verhouding met mijn zus gekregen. Het was een paar maanden voor Pasen. Ik kon echt niet op familiebezoek tijdens het Paasfeest. De pijn hen daar te zien was mij te heftig. Ik was alleen met Pasen en het werd de mooiste Pasen van mijn leven. Ik werd me bewust van ZIJN aanwezigheid en wist dat ik daarom alles aan kon in mijn leven. Ik put 35 jaar later nog uit die ervaring.

Reactie

Wat prachtig! Dank je wel. Dit is zo bemoedigend voor iedereen.

Vraag

Dank je voor je mooie lezing. Ik ben in de loop van mijn leven eenzaamheid als vriend/vriendin gaan ervaren. Het gevecht van de eenzaamheid ken ik ook. Ik kan nu zeggen, dat acceptatie voor mij helpend is.

Antwoord

Ja, als je eenzaamheid aanvaart dan ga je er doorheen. En dan kan het zelfs – en dan zeg ik het nog iets sterken – tot een zegen worden. Maar ja, dan ben je wel aan het eind van het proces hoor.

Vraag

Bestaat er zoiets als incarnatie weigering als je weet wat je in je incarnatie te wachten staat aan eenzaamheid zoals destijds in concentratiekampen enz.? Zo ja, hoe uit zich dat als je toch incarneert.

Antwoord

Hier is een wat uitgebreid antwoord op nodig. Het antwoord is; vanuit ons hoger zelf zullen we daarmee geen probleem hebben, maar wel vanuit ons gewone alledaagse-ik.

Ons *hoger zelf* heeft geen probleem met een incarnatie, waarvan we weten dat we slachtoffer zullen worden van een verblijf in een concentratiekamp, want ons *hoger zelf* ziet de winst die het brengt. Ons *hoger zelf* ziet zoiets als een korte herfst-vakantie hier op aarde. Je gaat ervoor en haalt de winst binnen. Ja, zo gaat het echt. Ik bagatelliseer het niet want het is echt zo. Maar als je dan afdaalt naar de aarde raak je bij die afdaling meer en meer in je *lagere ik* en de band met je *hoger zelf* wordt minder. En bij die afdaling heb je mensenkinderen die beginnen te steigeren en te trappelen; ik wil niet en ik wil niet. Het helpt niet want je wordt toch geboren. Verzet helpt dan niet meer. Zo simpel is het en word je door de geestelijke wezens toch hierheen gebracht. Je kunt het aan mensen zien die met een weigerhouding in het leven staan; ik wil niet, ik vertik het. En die willen er ook niets van leren. Die zullen door die weigering heen moeten groeien om later tot het besef te komen dat het toch een diepe zin heeft en dat je er een winst op kan behalen.

Vraag

Je hebt het nog niet gehad over de maatschappelijke tendensen in deze tijd, die gevoelens van eenzaamheid mede veroorzaken. Met extreme nadruk doel ik op het materialisme, de economie en de techniek die zeer geestdodend werken. Worden wij daardoor uit onze levenskern geslagen?

Antwoord

Ja, dat is ook zo. Ik heb al even het mobieltje genoemd. De jongeren zitten helaas alleen maar op hun mobieltje i.p.v. met elkaar te communiceren. Dat zijn tendensen die naar eenzaamheid toewerken. Maar besef dat we er doorheen moeten. Het is een noodzakelijke les die we niet kunnen ontwijken. Alle omstandigheden worden zo geleid dat die les toch echt ontstaat en dat we er doorheen gaan. Dus probeer niet andere dingen de schuld te geven maar zie het in het grotere patroon. Denk aan Job die ook door de eenzaamheid heen ging. Denk ook aan het veroveren van de bewustzijn ziel in deze tijd omdat het *hoger zelf* in ons geboren kan worden. En dat kan alleen door de diepe pijn van eenzaamheid heen.

Vraag

Kunnen kleine kinderen altijd engelen zien?

Antwoord

Sommigen, niet allemaal. Het hangt ook een beetje af van de sfeer waaruit ze geïncarneerd zijn. Een lagere of een hogere.

Vraag

Als je als kind met de eenzaamheid op de aarde bent geboren, stil en verlegen bent. Zou dat dan de reden kunnen zijn dat je niet gezien wordt? Oorzaak en gevolg?

Antwoord

Ja natuurlijk, dat zal zeker. Je bent met eenzaamheid op de aarde gekomen en daardoor teruggetrokken. Je wordt niet gezien. Het één veroorzaakt het andere. Dan heb je er dus voor gekozen om helemaal door die eenzaamheid heen te gaan, en ook om de winst op die eenzaamheid te behalen. En die is groot; alweer denkend aan Job. Ons *hoger zelf* kiest daarvoor. Maar ik zou het even willen omdraaien. Kijk even naar de kinderen die van nu stil en verlegen zijn. Geef die een beetje extra aandacht en warmte zodat ze niet hoeven mee te maken wat jij hebt meegemaakt. Het ligt aan ons.

Vraag

Het gevecht van de eenzaamheid. Waarom niet het geschenk van de eenzaamheid of de kracht van de eenzaamheid?

Antwoord

Het is allemaal mogelijk. Maar ik heb een gruwelijke hekel gekregen dat in dat kerkelijk verleden meteen alles goed gevonden werd. Zoals ze zeiden; ja maar het heeft een diepe zin. Ja hoor, die eenzaamheid heeft een zin. Ja, de boom in, dat is veel te gemakkelijk. God bedoelt alles goed. Kom nou, daar zal ik zelf misschien een keer achter komen. Dus ik benadruk hier *het gevoel van eenzaamheid*. Maar je ziet dat ik daarmee ook eindig dat je daar een winst op kunt behalen. Dat je dan uiteindelijk kan spreken over het geschenk van de eenzaamheid. Maar voor mij is dat een stap die ieder mens zelf moet leren zetten en die je niet van tevoren moet aanduiden met het geschenk van de eenzaamheid. Want als dat mij zo opgelegd wordt dan zou ik het gevoel krijgen dat de pijn van eenzaamheid niet serieus genomen wordt, dat er te gemakkelijk overheen gewalst wordt. Nogmaals, het is voor mij waar. De eenzaamheid kan tot een geschenk worden, eenzaamheid kan kracht geven. Je wordt gevoeliger en geestelijk sterker enz. als je er goed doorheen gaat. Maar dit zijn ontdekkingen die ieder mens zelf moet doen. En ik kan je alleen maar feliciteren als je die stap zet in je leven. Maar het uitgangspunt is dat eenzaamheid ook wel pijn doet, je moet er wel mee knokken. Deze levensles is niet mis. Ik denk dat vele van jullie die gekomen zijn, dit wel kunnen begrijpen. Nogmaals, het uitgangspunt is het gevecht met eenzaamheid en dan kijken hoe verder.

Vraag

Herinneringen komen tot drie dagen na je dood om je heen te staan. Nu is er sprake van dat ze de wet betreffende begrafenissen en crematie willen veranderen en terugbrengen dat je binnen 24 uur al begraven of gecremeerd kan worden. Waar blijven dan die herinneringen als jouw fysieke lichaam te snel van jou wordt afgenomen?

Antwoord

Het veranderen van de wet heeft te maken met de traditie van het Jodendom en de Islam waarbij men in hun wet binnen 24 uur begraven moet worden. En dat heeft natuurlijk alles te maken met het klimaat in het Midden-Oosten. Die hitte waarbij de gestorvenen ook snel begraven moesten worden omdat het anders uiterst onhygiënisch was. Zo'n traditie hebben de islamieten en de joden mee naar Nederland genomen en willen graag dat ritueel blijven behouden. Het is prima als de wet zo verandert, dat nu eenieder de vrijheid krijgt een keuze te maken wat voor hem of haar passend is.

Is dit lastig voor het proces van terugkijken van je herinneringen? Nee, want als we sterven dan treedt ons etherisch lichaam, ons astraallichaam en onze geest uit. En het zilveren dat dat deze met het fysieke lichaam verbindt, wordt doorgesneden. Klaar! Als dit vrij is dan kan het esoterisch lichaam zijn herinneringen loslaten en dat doet het esoterisch lichaam ook. En wat er dan met achterblijvend fysieke lichaam gebeurt is niet zo belangrijk in zekere zin. Op zich, maar dat is weer een ander punt ben ik erg voor het waken bij de gestorvene gedurende de eerste 3 dagen. Ik denk dat dit een uiterst zinvol gebeuren is. De mensen die waken kunnen dan met gebeden, met lieve woorden vanuit hun hart en met teksten de gestorvene begeleiden gedurende eerste 3 dagen bij die terugblik. En als je je nu voorstelt dat je gedurende de eerste 3 dagen na het sterven ook beelden van je leven krijgt terug te zien die je liever niet terug wil zien. Dan bedoel ik die dingen die pijn doen, maar ook fouten die je gemaakt hebt en die je liever een beetje verstoep en liever niet naar kijkt. Maar ze zijn er wel en ieder van ons krijgt ze wel te zien. We krijgen alles te zien. Hoe heerlijk is het dan als je stemmen hoort van je geliefden hier op aarde. Want de gestorvene hoort die stemmen die tegen je zeggen; wat zijn we trots op je, wat heb je ons rijk gemaakt. Zonder jou was mijn leven heel anders geworden. Wat heb ik van jou veel geleerd en ontvangen. Zulke stemmen vanaf de aarde gedurende de eerste 3 dagen bij die terugblik kunnen zo een groot geschenk zijn voor de gestorvene. Het geeft de gestorvene een enorme impuls. Moet je luisteren; zo hebben ze het beleefd. Ik heb niet alles fout gedaan. Ik heb ook dingen goed gedaan, ik heb ze ook gelukkig kunnen maken. Ik heb ze ook kunnen helpen. Oh, wat fijn. Kun je je voorstellen dat zoiets een enorme duw geeft of hoe je het maar noemen wilt. Het is een impuls, een kracht-impuls die je sterk maakt voor de verdere weg die voor je ligt. Zo is voor mij het waken gedurende de eerste 3 dagen.

Vraag

Vind op deze aarde de 5^e na-Atlantische-cultuurperiode tot 3572 en de periode daarna plaats? Mede in het licht gezien van de achteruitgang van het milieu, de dieren en de plantenwereld?

Antwoord

Ja, deze aarde gaat nog een poosje verder, maar kan best wel een aantal klappen meemaken. Ze zullen ook zeker gebeuren. Maar daar ga ik verder niet over en hoef er ook niks mee. Ik ben nogal laconiek daarin. We zullen het wel zien. Ik ben allang blij dat ik de grote lijnen zie. Van deze grote lijnen ben ik overtuigd en verder moeten we het overgeven.

Vraag

Ik ervaar regelmatig de last van eenzaamheid in mijn familie. Soms lijkt het wel alsof ik hun eenzaamheid draag. Wat kan ik van deze eenzaamheid leren of moet ik het doorbreken?

Antwoord

Degene die deze vraag stelt zou ik willen adviseren eens een familie opstelling te doen. Familieopstellingen zijn cursussen waarbij je patronen van afhankelijkheid binnen de familie leert onderkennen en ook leert te doorbreken. Want dit is een wederzijdse afhankelijkheid waarvan je niet gelukkig wordt. Ze moeten doorbroken worden. Er zijn goede cursussen waarbij meestal één les al genoeg is. Het helpt je te begrijpen hoe het zit. Op die manier kun je er los van komen. Want je moet geen lasten dragen die niet voor jou zijn bedoeld. Dat is doodzonde. Dus loslaten.

Vraag

Waarom moeten wij iedere keer op de aarde incarneren? Waarom die leerschool? Kan ik dit zien als een soort spel van bewustzijn of moet ik dit zien als een zondeval? Gevallen engelen.

Antwoord

Dit is een vraag naar het Goddelijk Plan en wie ben ik dat ik daar iets over zeg. Ik kan alleen zeggen wat ik uit de Bijbelse traditie geleerd heb, die voor mij maatstaf gevend is. Maar ook wat Rudolf Steiner daarna verteld heeft, de grote vernieuwer in het Christendom in deze tijd. Hij maakt duidelijk dat wij hier zijn om inderdaad te groeien in bewustzijn. Alleen hier op aarde kunnen we ons ontwikkelen en groeien in bewustzijn. Nu zijn er 9 engelen hiërarchieën en wij als mens worden in de verre toekomst de 10^e hiërarchie in het kosmische bestel. Wij zijn nu bezig met onze opleiding om überhaupt de 10^e hiërarchie te kunnen worden. Dat is al een klein beetje zien van de grote lijn. Maar dit zijn allemaal zulke grootse dingen dat ik voor de rest denk, ik zie het allemaal wel. Ik heb mijn handen vol om in dit leven inzicht te krijgen. Daarom vind ik de thema's zoals vandaag zo belangrijk. Ook om dat in een wat groter kader te plaatsen, maar is nog klein in het grotere geheel. Later als ons *hoger zelf* in ons zelf iets meer open is gegaan, dan mogen en kunnen wij ons met deze grote vragen bezighouden. Dan is ons denken voldoende ontwikkeld om deze stap te maken.

Vraag

Eenzaamheid doorleven of doorbreken door je zelf of door anderen. Zit daar een tegenstelling in? Hoe moet je een stap verderzetten?

Antwoord

Ik denk dat eenzaamheid doorleven nodig is. Eenzaamheid doorbreken gaat alleen door het te doorleven. Dit geldt voor mij. Zou juist zei nog iemand tegen mij dat eenzaamheid de muurtjes afbreekt. Heel veel mensen leven nog met een boel muurtjes om zich heen. Maar als de eenzaamheid werkelijk doorleeft wordt, dan breken de muren stap voor stap. Dan ontstaat er vanzelf communicatie en valt de eenzaamheid weg. Dan verbind je je op een hele nieuwe manier, puur onbevangen zoals je bent, met de anderen. Nogmaals, voor mij is dat doorbreken iets wat op de weg van doorleven gebeurt. Dat moet je niet forceren.

Vraag

Ik heb er moeite mee dat in mijn ogen de geestelijke wereld vaak lang wacht met lijdende mensen te helpen. Er zijn ook voorbeelden van in de Bijbel. Dat vind ik niet liefdevol.

Antwoord

Ik kan het begrijpen, maar denk eens aan kleine kinderen die de hele suikerpot willen leeg vreten. Wat zeg je dan als ouders? Eén lepeltje en niet meer. Wat zegt het kind dan? Dat vind ik helemaal niet lief. Hoe vaak moet je niet tegen kinderen zeggen; hó, nee, het is zo genoeg. Er zijn grenzen. Probeer dit in het grotere geheel te bekijken. Dan zie en voel je dat wij iets anders nodig hebben.

Vraag

Wij moeten ons toch ook verdiepen in seksualiteit. Transgender en allerlei verschillende types. Niet alleen de types die jij beschrijft. Wij zijn toch verder dan dat?

Antwoord

Wil je even niet alles door elkaar halen? Er zijn sanguinische homoseksuelen, flegmatische transgenders enz. Het één heft het ander niet op. Zie de 4 temperamenten als een hulp en niet meer dan dat. Maar voor mij wel een belangrijke hulp om elkaars binnenwereld, elkaars levenshouding te leren begrijpen en ook te respecteren. Het helpt mij om voor die ander respect te hebben i.p.v. kwaad te worden. Kijk er met een glimlach naar als je weer iemand tegenkomt met een sanguinische of flegmatische houding.

Vraag

Komt eenzaamheid ook voort uit het niet kunnen verbinden met je kern, je ware zelf? Word daardoor een strijd naar de buitenwereld verplaatst, mekkeren op anderen? Verdwijnt de eenzaamheid dan als jij de weg naar binnen gevonden hebt en je verzoend hebt met je innerlijke strijd?

Antwoord

Ja, het is helemaal waar. Dat is wat ik bedoelde.

Vraag

De lezing van vandaag heeft mij meer inzicht gegeven op de diepe levensvragen van intense eenzaamheid. Ik ben er dankbaar voor. Het zware pad, de jeugd dat ik moest ondergaan begon al voor mijn geboorte. En er is nog veel afwijzing en miskenning van mezelf. Vannacht droomde ik zelfs dat ik werd afgewezen zoals zovelen. Toen werd ik wakker. Wat zou deze droom op etherisch gebied kunnen betekenen?

Antwoord

Ik leef mijn leven lang al met dromen. Ik heb geleerd dat alle figuren in dromen stukken van jezelf zijn. En als je in een droom droomt dat er anderen zijn die jou afwijzen, dan zou ik in de eerste plaats bij mezelf stilstaan en afvragen of er iets in mezelf is? Ben ik degene die iets in mijzelf afwijst? Ben ik degene die mij afwijst voor een bepaald aspect van mezelf enz. en wat dan wel? En dan kom je voor mijn gevoel dichterbij. Zo zou ik er in eerste instantie mee omgaan. Dan kun je nog verder gaan en moet je Jungiaans denken. Eigenlijk is dit al een eerste Jungiaanse stap. Zo heb je een handvat.

Vraag

Volgens mij zijn wij als individu verbonden met elkaar. Is dit juist?

Antwoord

Niet meer, niet minder. We zullen nu ons best moeten doen om ons echt te verbinden met elkaar. Toen wij nog groepsziel waren, waren wij automatisch verbonden met elkaar. Kijk maar naar een zwerm vogels, kijk maar naar een kudde schapen. Dat is nog niet zo lang geleden dat dit achter ons ligt. En al die mensen op de voetbaltribune voelen zich ook één met elkaar. Alleen, alleen, de tijd verandert, we worden steeds meer individu. En nu moeten we ons op een nieuwe manier zien te verbinden met elkaar. Dat is de grote opdracht. Het kan niet meer zoals vroeger.

Vraag

Als eenieder door zijn/haar eigen eenzaamheid heen moet. Waar kun je iemand dan wel, dan niet mee helpen?

Antwoord

Waar ben je het meest mee geholpen? Als er iemand is die echt probeert jou te begrijpen en die jou echt respecteert. Iemand die vraagt, hoe beleef je dat en hoe zit dat voor jou? Dus die open aandacht voor je heeft en er niet steeds doorheen praat van; ja, ik heb zo en ik heb dat. Het gaat om onbevangen en pure aandacht voor de ander. Mens..., dat is zo helpend. Maar in onze tijd, juist door het toenemende egoïsme, op onszelf ingesteld zijn, zijn steeds minder mensen tot deze onbaatzuchtige aandacht en liefde in staat. Dat zullen we weer moeten verwerven, juist door echte aandacht voor elkaar te krijgen. Kennen jullie dat fenomeen? Als een ander jou een vraag stelt, dat door die vraag die de ander stelt, dingen van jezelf beter gaat begrijpen. Dingen waarbij je nog nooit hebt stilgestaan. Als we ergens behoefte aan hebben is het aan mensen die echte vragen stellen vanuit een werkelijk meeleven en meevoelen en met de vragen waardoor je verder komt. Dat is voor mij de essentie.

